

CHEMAREA TA

DESCOPERĂ
ȘI ÎMPLINEȘTE
SCOPUL PRINCIPAL
AL VIEȚII TALE

OS GUINNESS

C H E M A R E A
T A

OS GUINNESS

C H E M A R E A
T A

DESCOPERĂ ȘI ÎMPLINEȘTE
SCOPUL PRINCIPAL
AL VIEȚII TALE

n e w o r d p r e s s

2014 - ARAD

n e w o r d p r e s s

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUINNESS, OS

Chemarea ta; Descoperă și împlinește scopul principal al vieții tale / Os Guinness. - Arad: Neword Press, 2014

ISBN 978-606-92467-8-8

2

Originally published in the U.S.A. under the title: *The Call; Finding and Fulfilling the Central Purpose of Your Life*
Copyright © 1998, 2003 by Os Guinness

Translated by Valentin FĂT
Published by permission of W Publishing Group, Division of Thomas Nelson, Inc., Nashville Tennessee

Toate citatele biblice din prezenta lucrare sunt reproduse din Biblia, traducerea Dumitru Cornilescu, 1923.

Toate drepturile rezervate. Reproducerea în orice formă, în totalitate sau a unei părți din volumul de față se va face doar cu acordul prealabil în scris al editurii.

Traducere: Valentin FĂT
Corectură și tehnoredactare: CARMEL PRINT
Coperta: Neword Press

TIPĂRIT LA:

Telefon: 0724 567 913 | 0257 250 670
carmelprint@gmail.com
Arad, str. Weitzer, nr. 12.

Preaiubitei mele

și lui C. J.

Cu dragoste și recunoștință

CUPRINS

<i>Introducere</i>	9
1. Motivația crucială	13
2. Căutători căutați	21
3. Întrebarea care bântuie	31
4. Oricine, oriunde, orice	41
5. Prin El, către El, pentru El	51
6. Fă ceea ce ești	59
7. O vreme de luat atitudine	71
8. Lasă-L pe Dumnezeu să fie Dumnezeu	77
9. Singura audiență	85
10. Întotdeauna ceea ce avem mai bun pentru Cel Preaînalt	93
11. Dacă e cineva responsabil, acela sunt eu	101
12. Poporul chemării	109
13. Urmași ai căii	119
14. Iată-L pe Dumnezeu, doar prin harul lui Dumnezeu	129
15. Ce înseamnă aceasta pentru tine?	139
16. Mai mult, mai mult, mai repede, mai repede	149
17. Luptând cu demonul de la prânz	159

CHEMAREA TA

18. O lume cu ferestre	167
19. Închis afară și rămas acolo	175
20. O viață focalizată	185
21. Visători ai zilei	195
22. Petice de lumină	207
23. Toate gândurile tale să fie mulțumiri	219
24. Nebunii tuturor	229
25. A sosit ceasul	241
26. Ultima chemare	253
<i>Mulțumiri</i>	265
Ghid de studiu	267

Notă: Aceste capitole au fost scrise ca o serie de meditații individuale, pentru a fi citite câte unul pe zi.

INTRODUCERE

Cauți un scop în viață? Un scop atât de mare, încât să îți absoarbă fiecare dram de atenție, atât de adânc, încât să atingă fiecare coardă a pasiunilor tale, și atât de trainic, încât să te inspire până la ultima suflare? Cartea aceasta vorbește despre motivul pentru care fiecare dintre noi ne aflăm pe pământ. Ea explorează cel mai adânc, cel mai înalt, cel mai măreț scop pe care un om poate să-l experimenteze și pe care istoria poate să îl cunoască – un motiv atât de profund, încât nimeni și nimic nu se compară cu el.

Tratezi cu seriozitate căutarea unui astfel de scop? Căutarea trebuie să fie serioasă, pentru că astăzi sunt oferite o mulțime de răspunsuri inadecvate. Atmosfera este încărcată cu prelegeri despre scop, ce-i drept sclipitoare, dar lipsite de conținut. Niciodată nu a existat o asemenea mulțime de cărți și seminare care să ofere pași atât de simpli și răspunsuri atât de accesibile, care garantează găsirea unui scop în cinci minute sau mai puțin. Ca oameni moderni, cu toții suntem „intenționali” sau „conduși de scopuri”. Cu toții trebuie să ne verificăm viața din perspectiva unei constante „intenționalități”. Cu toții trebuie să avem „declarații de misiune” și „rezultate măsurabile” pentru „a maximiza” fiecare jumătate de oră a momentelor în care suntem treji.

Unii oameni îți prezintă scopul pe care îl au pentru tine cu o asemenea revărsare de entuziasm, încât îți vine să crezi că este vorba despre o descoperire nouă și că noi suntem primii oameni din istorie care înțeleg importanța gândirii și a organizării prealabile. Un astfel de discurs este naiv și, foarte adesea, amăgitor. La fel ca multe lucruri din seria „noutăți absolute” sau „cea mai recentă inovație”, te măgulește, pentru ca mai apoi să te înșele, și promite mai mult decât poate face. Dacă ne-am opri suficient de mult pentru a măsura rezultatele, am fi tentați să intentăm un proces pentru publicitate înșelătoare. Cu mult înainte ca acest

CHEMAREA TA

lucru să se întâmple însă, am trecut deja la următoarea carte, următorul seminar, următoarea ofertă și următoarea noutate.

Cum să ne hotărâm, când există atât de multe abordări pentru căutarea unui scop? Chiar contează ce alegem? Nu conduc toate la același final? Mare parte dintre gânditorii moderni ar încheia discuția aici. Ni se spune că, într-adevăr, nu are nicio importanță. Toate răspunsurile sunt la fel. Este doar o chestiune care ține de „gusturile nu se discută”. Nu există răspunsuri adevărate sau răspunsuri false, nici abordări mai bune sau abordări mai nereușite. Totul ține de ceea ce aleg eu sau de ceea ce alegi tu.

Aceasta este însă o gândire greșită. Adevărul este, în primul rând, că există diferențe uriașe între răspunsurile date; în al doilea rând, că aceste diferențe produc o diferență uriașă; în al treilea rând, că aceste diferențe produc o diferență nu doar pentru indivizi, ci și pentru societăți întregi și chiar civilizații. Pe scurt, adevărul contează, toate abordările au consecințe, iar contrastul este mama clarității. Idealul „vieții examinate” este la fel de important în ceea ce privește găsirea unui scop în viață cum este pentru oricare alt aspect al vieții. Ar fi absurd să analizăm cu meticulozitate polițele de asigurare și să ne socotim cu grijă impozitele, dar să fim total nepăsători în a decide care este scopul vieții înseși.

Diferențele dintre marile răspunsuri oferite la căutarea unui scop în viață sunt clare, iar acestea conduc în direcții cu totul diferite. Privește la cele „trei mari” răspunsuri care acoperă întreg spectrul de opțiuni al lumii moderne.

Primul este răspunsul oriental, care include hinduismul și budismul. Dacă realitatea supremă este o temelie impersonală a ființei (așa-numitul „impersonal nedivizat”), care este scopul în viață pentru fiecare dintre noi, ca indivizi? Răspunsul scurt ar fi „Uită-l și uită-te pe tine însuși.” Ne luăm pe noi înșine în serios doar pentru că suntem prinși în lumea iluziei. Astfel, a-ți căuta împlinirea ca individ înseamnă a înrăutăți situația și a perpetua dorința, care perpetuează pofta, care perpetuează atașamentul, care ne ține legați de roata suferinței. Privită din perspectiva aceasta, libertatea nu înseamnă libertatea de a fi o persoană individuală, ci eliberarea *de* individualitate, prin detașare sau renunțare, printr-o modalitate sau alta. Umanitatea trebuie smulsă din „întunecata pădure a amăgirii”, spune Domnul Krishna în Scripturile hinduse Bhagavad Gita. Scopul Zen, spunea marele maestru japonez D.T. Suzuki, sintetizând concepția sa despre budism, nu este încarnarea, ci „descarnarea”.

INTRODUCERE

Cel de-al doilea este răspunsul secular, care îi include pe atei, pe cei mai mulți dintre agnostici, pe oamenii de știință cu vederi naturaliste și un mare număr de umaniști. Dacă realitatea supremă este întâmplarea și nu există niciun Dumnezeu (sau dumnezei sau supranatural) pe care să Îl luăm în considerare, atunci alegerea și atingerea unui scop se face de către noi înșine, prin noi înșine. Nu îl descoperim, îl alegem. În cuvintele lui Friederich Nietzsche, chemarea noastră este „să transformăm fiecare «așa a fost» într-un «așa am vrut să fie»”. Conform perspectivei lui Bertrand Russell, fiecare trebuie să fim „un Atlas trudit, dar de neclintit”, purtând pe proprii noștri umeri lumea pe care am creat-o. Asemenea lui Frank Sinatra, fiecare trebuie să acționăm „după cum vrem”.¹

Cel de-al treilea răspuns este cel biblic, comun atât evreilor, cât și creștinilor, acesta reprezentând principala forță modelatoare a concepției dinamice despre scop, caracteristică civilizațiilor occidentale. Potrivit acestei concepții, realitatea supremă nu rezidă în întâmplare, nici într-o temelie impersonală a ființei, ci într-un Dumnezeu personal, infinit, care ne-a creat după chipul Său și care ne cheamă la o relație cu El Însuși. Scopul nostru în viață este generat simultan de două surse - cine am fost creați să fim și cine suntem chemați să fim. Această chemare a Creatorului nu este doar sursa celor mai profunde descoperiri de sine și a creșterii, ci îi furnizează vieții noastre o inspirație și un dinamism care o transformă într-o întreprindere de neegalat.

Ai concluzionat că dorința ta de a avea un scop este o iluzie? Atunci urmează maeștrii orientali în diversele lor grade de detașare. Ai hotărât că scopul tău este ceva ce trebuie să inventezi și să realizezi prin tine însuși? Vei găsi o mulțime de gânditori seculari care să-ți aclame demersul. Ești cumva deschis înspre posibilitatea că există cineva care te-a creat pentru a fi cine ești și care te cheamă să fii ceea ce numai el știe că poți fi? Atunci ascultă-L pe Isus din Nazaret și cele două cuvinte ale Sale care au schimbat lumea - „Urmează-Mă.”

Nu este timpul să te lași înșelat de mantra leneșului care spune că „diferențele nu produc nicio diferență”. Nici nu este timpul să declami slogane cum ar fi „câștigă viața, nu existența”², când singura deosebire dintre cele două ține de alegerea cuvintelor. Nu este timpul să le permitem oamenilor să pălăvrăgească pe

¹ Este vorba despre celebrul cântec „I did it my way”, n. tr.

² În engleză, „Make a life, not a living.”

CHEMAREA TA

tema „chemărilor”, dacă nu înțeleg că nu există chemare fără Cineva care să cheme. Observă panorama neliniștită a căutării umane după scop și împlinire, și vei vedea cum răspunsurile goale și neadecvate ies din competiție. La finalul propriei tale examinări, vei descoperi că noțiunea reală de chemare este „motivația crucială” a vieții umane. Răspunde chemării marelui tău Creator. Devino un antreprenor al vieții și privește întreaga viață ca pe o întreprindere transformată de chemarea Sa. Socotește prețul, gândește-te la riscuri, și apoi pornește în fiecare zi într-o nouă aventură, pentru a-ți multiplica darurile și oportunitățile, aducându-I glorie lui Dumnezeu și adăugând valoare lumii noastre. A răspunde chemării este calea către scop și împlinire în viața ta. Este concepția puternică și prețioasă pe care o vom explora împreună.

OS GUINNESS
McLean, Virginia,
Mai 2003

1 MOTIVAȚIA CRUCIALĂ

„După cum știți, am parte de o carieră foarte reușită și fac o mulțime de bani - mult mai mulți decât am visat vreodată, mult mai mulți decât aș putea cheltui vreodată, mult mai mulți decât familia mea are nevoie.” Vorbitorul era un proeminent om de afaceri, la o conferință de lângă Universitatea Oxford. Tăria hotărârii și a caracterului erau vizibile pe fața sa, dar un moment de ezitare a trădat emoții mai adânci, ascunse în spatele aparențelor. O singură lacrimă cobora încet pe obrazul său bine bronzat.

„Să fiu sincer, unul dintre motivele pentru care am făcut atât de mulți bani a fost simplu - să pot angaja oameni care să facă ceea ce nu îmi place să fac. Există totuși un lucru pe care niciun angajat nu a putut să mi-l facă: să îmi dea sentimentul că am sens și împlinire. Aș da orice să le găsesc.”

De-a lungul a mai mult de treizeci de ani de conferințe și în nenumărate discuții în jurul lumii, subiectul acesta a apărut mai des decât oricare altul. La un moment dat, fiecare dintre noi se confruntă cu întrebarea: „Cum pot găsi și îndeplini scopul principal al vieții mele?” Alte întrebări ar putea fi prioritare din punct de vedere logic și s-ar putea afla la un nivel mai profund decât aceasta - de exemplu, Cine sunt? Care este sensul vieții? Cu toate acestea, puține întrebări sunt adresate mai puternic și mai insistent în aceste zile ca prima dintre ele. Ca oameni moderni, cu toții suntem angajați în căutarea semnificației. Ne dorim să aducem o schimbare. Ne dorim să lăsăm o moștenire. Tânjim, așa cum spunea Ralph Waldo Emerson, „să lăsăm în urmă o lume puțin mai bună”. Pasiunea noastră este să știm că ne împlinim scopul pentru care suntem pe pământ.

Toate celelalte standarde pentru succes - bogăție, putere, poziție, cunoaștere, relații - devin mici și deșarte, dacă nu satisfacem această dorință mai profundă. În cazul unora, această deșertăciune se transformă în ceea ce Henry Thoreau descria

CHEMAREA TA

ca fiind „viața unei disperări tăcute”; în cazul altora, această goliciune și lipsă de scop ajunge să fie o disperare mai puternică. Într-un manuscris preliminar al romanului *Frații Karamazov*, de Fiodor Dostoievski, Inchizitorul oferă o relatare terifiantă a ceea ce se întâmplă cu sufletul uman atunci când se îndoiește de scopul său: „Pentru că secretul ființei umane nu este doar acela de a trăi... ci de a trăi pentru ceva concret. Fără o idee clară a scopului pentru care trăiește, omul nu își va accepta viața și va căuta mai degrabă să o distrugă, decât să rămână pe pământ...”

Spune-i cel mai mare bine (*summum bonum*), țelul final, sensul vieții sau oricum dorești. Cert este că găsirea și împlinirea scopului vieții noastre apar în mii de feluri, în fiecare etapă a vieții:

Adolescenții le percep ca fiind lumea liberă ce se află dincolo de limitările casei sau ale zidurilor școlii, o lume care oferă o varietate amețitoare de opțiuni.

Studentii se confruntă cu acestea atunci când încântarea generată de credința că „lumea e la picioarele mele” este temperată de gândul că a alege ceva înseamnă a renunța la altele.

Cei care sunt în jurul vârstei de treizeci de ani le recunosc atunci când munca zilnică își dezvăluie adevărata față, diferită de propriile închipuiri, de dorințele părinților, de visările împreună cu prietenii și de atracția salariului sau de perspectiva carierei.

Persoanele aflate la jumătatea vieții se confruntă cu acestea atunci când nepotrivirea dintre capacitățile lor și munca pe care o fac le reamintește zilnic că sunt oamenii nepotrivți la locul nepotrivit. Oare se pot vedea „făcând asta pentru restul vieții”?

Mamele le simt atunci când copiii lor cresc și se întreabă ce scop înalt le va umple golul pentru următoarea etapă a vieții.

Oamenii aflați la vârsta de patruzeci sau cincizeci de ani, care se bucură de un succes formidabil, se lovesc de acestea atunci când realizările lor conduc la întrebări legate de responsabilitatea socială a succesului lor și, mai profund chiar, la întrebări legate de scopul vieții lor.

Oamenii se confruntă cu acestea în toate etapele trecătoare ale vieții - de la mutarea de acasă, până la schimbarea slujbei, la falimentul în căsnicie sau la problemele de sănătate. Acceptarea schimbării este percepută ca fiind mult mai

MOTIVAȚIA CRUCIALĂ

lungă și rea decât schimbarea însăși, întrucât schimbarea provoacă sentimentul semnificației noastre personale.

Cei care își trăiesc ultimele zile ale vieții se confruntă adeseori din nou cu acestea. La urma urmei, înspre ce conduce viața aceasta? Au fost succesele reputate ceva real? Și-au meritat prețul? Nu cumva, pentru a câștiga o lume întreagă, mai mare sau mică, ne-am vândut ieftin sufletul și am ratat ceea ce era esențial? După cum scria Walker Percy: „Poți lua toate notele de 10, și totuși să cazi la examenul vieții.”

Această chestiune, întrebarea legată de scopul propriei sale vieți, este ceea ce l-a motivat pe gânditorul danez Søren Kierkegaard, în secolul XIX. După cum și-a dat seama, scopul personal nu ține de filosofie sau de teorie. Nu este ceva pur obiectiv și nu este moștenit ca o avere. Mulți oameni de știință au o cunoaștere enciclopedică a lumii, mulți filosofi pot sintetiza vaste sisteme de gândire, mulți teologi pot pătrunde profunzimea religiei și mulți jurnaliști pot vorbi pe marginea oricărui subiect ridicat. Toate acestea însă sunt teorie și, fără sentimentul unui scop personal, deșertăciune.

În adâncul inimii noastre, cu toții vrem să găsim și să îndeplinim un scop mai mare decât noi înșine. Doar un astfel de scop, mai mare, ne poate inspira înspre înălțimi pe care știm că nu putem ajunge prin propriile noastre puteri. Pentru fiecare dintre noi, scopul real este personal și plin de pasiune: să știm ce avem de făcut aici și de ce. Kierkegaard scria în *Jurnalul* său: „Ceea ce contează este să mă înțeleg pe mine însumi, să înțeleg cu adevărat ceea ce vrea Dumnezeu să fac; ceea ce contează este să găsesc un adevăr care este adevărat *pentru mine*, să găsesc *ideea pentru care pot trăi și pot muri.*”

În vremurile noastre, această întrebare este presantă în societățile ultra-moderne, iar motivul pentru această stare de lucruri e foarte simplu. Trei factori s-au unit pentru a alimenta această căutare după semnificație, fără precedent în istoria omenirii. În primul rând, căutarea unui scop în viață este una dintre cele mai profunde experiențe cu care ne întâlnim, ca oameni. În al doilea rând, așteptarea că noi toți putem trăi viața cu scop a fost accentuată la maximum de oferta societății moderne, cu posibilitățile nelimitate de alegere și schimbare în tot ceea ce facem. În al treilea rând, îndeplinirea căutării după un scop este împiedicată de un fapt șocant: dintre mai mult de douăzeci de civilizații strălucitoare din istoria

CHEMAREA TA

umanității, civilizația vestică modernă este prima care nu are un răspuns comun la întrebarea legată de scopul vieții. Astfel, întrebarea aceasta este înconjurată de mai multă ignoranță, confuzie și dorință decât în oricare altă perioadă istorică. Necazul este că noi, ca oameni moderni, avem prea multe lucruri cu care să trăim, dar prea puține pentru care să trăim. Unii simt că au timp, dar nu au destui bani; alții simt că au bani, dar nu au destul timp. În ceea ce ne privește pe cei mai mulți dintre noi, în mijlocul belșugului material, avem parte de sărăcie spirituală.

Cartea aceasta este pentru toți aceia care doresc să găsească și să împlinească scopul vieții lor. Ea susține că acest scop poate fi găsit doar atunci când descoperim scopul specific pentru care am fost creați și la care suntem chemați. A răspunde chemării Creatorului nostru este „motivația supremă” pentru a trăi, cea mai înaltă sursă de scop a existenței umane. Separată de o astfel de chemare, orice speranță de a descoperi un scop (de pildă, ca în discuția contemporană despre trecerea „de la succes la semnificație”) va sfârși în dezamăgire. Cu siguranță, chemarea nu este ceea ce se înțelege în mod obișnuit prin ea. Ea trebuie săpată și scoasă de sub grămada de ignoranță și confuzie. Într-un mod foarte inconfortabil, ea intră în coliziune directă cu înclinațiile noastre umane. Însă nimic altceva decât chemarea lui Dumnezeu nu va putea susține și împlini cea mai autentică dorință umană de a avea scop.

Inadecvarea altor răspunsuri devine tot mai clară în zilele noastre. Capitalismul, cu toată creativitatea și productivitatea sa, amuțește atunci când e confruntat cu întrebarea „De ce?” În sine, capitalismul este în mod literal lipsit de sens, prin faptul că acesta este doar un mecanism, nu o sursă de sens. La fel sunt și politica, știința, psihologia, managementul, tehnicile de autoperfecționare și o mulțime de alte teorii moderne. Ceea ce Tolstoi scria despre știință este aplicabil în dreptul tuturor: „Știința este lipsită de sens, întrucât nu oferă niciun răspuns la întrebarea noastră, singura întrebare importantă pentru noi: «Ce avem de făcut și cum să trăim?»” Nu există niciun răspuns în afara unei căutări după scop și niciun rezultat al căutării nu este mai profund și mai satisfăcător decât a răspunde chemării.

Ce vreau să spun prin „chemare”? Pentru început, voi defini chemarea foarte simplu: *chemarea este adevărul că Dumnezeu ne cheamă la El Însuși într-un mod atât*

MOTIVAȚIA CRUCIALĂ

de hotărâtor, încât tot ceea ce suntem, tot ceea ce facem și tot ceea ce avem este investit cu un devotament și un dinamism special, exprimate ca răspuns la convocarea și slujirea Sa.

Adevărul acesta – chemarea – a constituit o forță motrice în cazul multora dintre cele mai mari „salturi” din istoria lumii – constituirea națiunii evreiești la Muntele Sinai, mișcarea creștină în Galileea și Reforma din secolul XVI, cu imensa contribuție adusă la formarea lumii moderne, ca să numim doar câteva. Nu e deloc surprinzător faptul că redescoperirea chemării trebuie să fie la fel de crucială azi, mai ales în ceea ce privește satisfacerea pasiunii pentru scop a milioane de căutători moderni.

Pentru cine este scrisă această carte? Pentru toți cei care caută un astfel de scop. Pentru toți, credincioși sau căutători, care sunt deschiși chemării celei mai influente Persoane din istorie – Isus din Nazaret. În mod special, cartea se adresează acelor care știu că sursa scopului lor trebuie să se situeze deasupra celor mai înalte speranțe umaniste de autoajutorare și care tânjesc să aibă o credință integră și eficientă în confruntarea cu toate provocările lumii moderne.

Să vorbesc personal. Am scris mai multe cărți de-a lungul ultimilor douăzeci și cinci de ani, dar niciuna nu m-a mistuit atât de intens și de îndelungat ca aceasta. De-a lungul pelerinajului credinței mele, adevărul chemării a fost, pentru mine, la fel de important ca oricare adevăr al Evangheliei lui Isus. În zilele de început ale umblării mele cu Isus, am fost împins de alții către sfere ale slujirii despre care se credea că sunt mai nobile și că mi se potrivesc. Dacă sunt cu adevărat dedicat, îmi spuneau, ar trebui să mă pregătesc pentru a deveni un pastor sau un misionar. (Vom examina această eroare numită „slujire religioasă cu normă întreagă” în capitolul 4.) Înțelegerea chemării m-a eliberat de învățătura lor bine intenționată, dar falsă, și mi-a așezat picioarele pe cărarea care a însemnat calea lui Dumnezeu pentru mine.

Fără să fiu conștient atunci, începutul căutării mele (și geneza acestei cărți) a avut loc în anii '60, într-o conversație întâmplătoare, înainte ca pompele de benzină cu autoservire să apară. Tocmai făcusem plinul și mă bucuram de o conversație deosebit de consistentă cu persoana care mă servise. În momentul în care am învârtit cheia și motorul unui Austin Seven de patruzeci de ani a revenit zgomotos la viață, un gând m-a lovit brusc, cu forța unei avalanșe: omul acesta era prima persoană cu care vorbisem în acea săptămână și care nu era membru al unei biserici. Mă găseam în pericolul de a fi atras într-un ghetou religios.

CHEMAREA TA

Am fost presat din toate părțile să înțeleg că, odată ce venisem la credință, viitorul meu trebuie să fie legat de lucrare, astfel că am acceptat să lucrez într-o biserică bine cunoscută, timp de nouă luni - și a fost groaznic. Ca să fiu sincer, îi admiram pe pastor și pe oameni și îndeplineam cu plăcere sarcinile, *dar, pur și simplu, nu eram eu*. Pasiunea mea era să relaționez credința mea cu lumea palpitantă și explozivă a Europei de la începutul anilor '60, însă lucrarea permitea foarte puțin spațiu, sau poate chiar deloc, pentru un asemenea demers. Zece minute de discuție cu un angajat prietenos de la benzinărie, într-o frumoasă seară de primăvară, în Southampton, Anglia, m-au convins o dată pentru totdeauna că nu sunt făcut pentru a fi pastor.

Nu mai este nevoie să afirm că a recunoaște cine nu suntem este doar primul pas înspre a cunoaște cine suntem. Eliberarea de un scop fals pentru viața noastră este eliberatoare doar dacă ne conduce la unul adevărat. Jurnalistul Ambrose Bierce a ajuns doar la jumătatea drumului atunci când a afirmat: „Când aveam douăzeci și ceva de ani, scria el, am concluzionat, la un moment dat, că nu sunt poet. A fost cel mai amar moment al vieții mele.”

Privind în urmă la anii care au trecut de la conversația avută la pompa de benzină, observ cum chemarea a fost pentru mine una pozitivă, nu negativă. Eliberat fiind de ceea ce „nu eram”, descoperirea chemării mele m-a ajutat să văd ceea ce eram. Luptându-mă cu saga răscolitoare a chemării în istorie și acceptând chemarea individuală a lui Dumnezeu pentru mine, am ajuns stăpânit de acest adevăr. Chemarea lui Dumnezeu a fost o lumină călăuzitoare înaintea mea și un foc mistuitor înăuntrul meu atunci când am căutat să-mi aflu calea și să depășesc provocările extraordinare ale vremurilor în care trăim. Capitolele care urmează nu sunt academice sau teoretice: ele au fost bătute pe nicovăla propriei mele experiențe.

Tânjești să îți descoperi scopul și menirea? Să fiu cât se poate de clar. Aici nu vei găsi „un manual de cum să”, „un program în doisprezece pași” sau un „plan de bătaie” prestabilit pentru a-ți organiza restul zilelor. Ceea ce vei găsi s-ar putea să te îndrepte înspre unul dintre cele mai puternice și cu adevărat minunate adevăruri care au captivat vreodată inima umană.

„În veacurile de credință, remarca Alexis de Tocqueville, țelul final al vieții se află în afara ei.” Aceasta este ceea ce face chemarea. „Urmează-Mă”, a spus

MOTIVAȚIA CRUCIALĂ

Isus în urmă cu două mii de ani, și a schimbat cursul istoriei. De aceea, chemarea oferă acel punct fix al lui Arhimede, care, prin credință, mișcă lumea. De aceea, chemarea este cea mai cuprinzătoare reorientare și cea mai profundă motivație a experienței umane - motivația cea mai înaltă pentru a trăi, de-a lungul întregii istorii. Chemarea începe și sfârșește astfel de veacuri și vieți de credință, plasând țelul final al vieții dincolo de lumea unde ar fi trebuit să fie. A răspunde chemării este calea înspre a găsi și a duce la îndeplinire scopul principal al vieții tale.

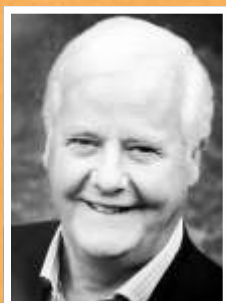
Ai tu un motiv pentru a exista, conștiința focalizată a unui scop al vieții tale? Sau este viața ta produsul unor hotărâri schimbătoare și a mii de atracții exercitate de forțe exterioare? Vrei să treci dincolo de succes și să ajungi la semnificație? Ți-ai dat seama că încrederea în sine conduce la faliment și că soluțiile bazate pe negarea lumii nu oferă, în cele din urmă, niciun răspuns? Ascultă-L pe Isus din Nazaret; răspunde chemării Sale.

De-a lungul secolelor, principala căutare a omului a fost după scopul principal al existenței sale. Pentru mulți însă, această căutare, deși asumată ca fiind necesară, rămâne anevoioasă și parcă fără capăt.

În această carte – un adevărat clasic modern – Os Guinness te invită să reflecti asupra răspunsului fundamental la problema identității, a sensului și a scopului existenței tale. **Chemarea ta** se adresează dorinței fundamentale a oricărei inimi și răspunde reconfortant prin: Ai fost creat cu un scop!

În această ediție, **Chemarea ta** vine împreună cu un ghid de studiu practic care te însoțește în propria căutare după scop sau facilitează studiul în grupul mic.

Cartea de față este pentru căutători și credincioși deopotrivă, pentru toți cei care tânjesc să-și descopere și să-și împlinească principalul scop în viață. Ai găsit tu răspunsul definitiv la întrebarea „cu ce scop exist în lume”? Vei răspunde tu chemării care ți s-a făcut?

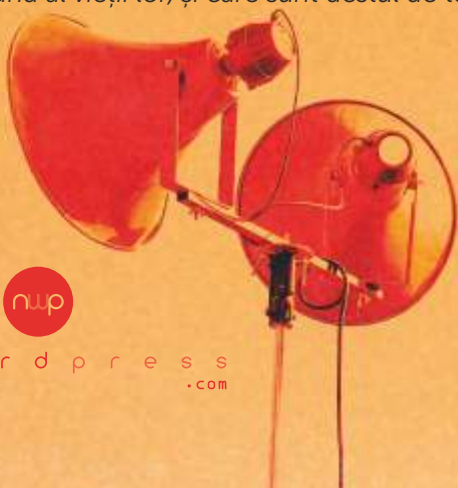
Os Guinness este un important analist socio-cultural, autor a peste treizeci de cărți. Apărător al libertății religioase, vorbitor cu renume internațional, Guinness s-a născut în China, într-o familie de misionari, și a fost educat în Anglia, obținând titlul de doctor în științe sociale la Universitatea Oxford. Dr. Guinness este cofondator al Trinity Forum și un bun colaborator al Ravi Zacharias International Ministries.

„Țineți în mână o carte scrisă într-un mod profund convingător, care vă va stârni și îndemna să reflectați asupra problemei scopului în viață. Pentru credincioși și pentru toți cei care caută sensul vieții lor, aceasta este o carte deosebit de importantă.”

Ralph S. Larsen, fost președinte și CEO al Johnson & Johnson

„Această carte se adresează tuturor celor care tânjesc să descopere scopul și sensul profund al vieții lor, și care sunt destul de temerari încât să-și împlinească chemarea indiferent de preț.”

Peggy Wehmeyer,
fost corespondent, ABC News

n e w o r d p r e s s
.com

CREȘTERE SPIRITUALĂ

ISBN 978-606-92467-8-8

design copertă: newordpress.com